

ԵՐԵՎԱՆԻ ԵՐԿՐՈՒԹԻՒՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կես տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով.
Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.
Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция „Мшакъ“.
Կամ Tiflis, Rédaction „Mschak“.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպեկ.
Տ է Լ է Ֆ օ Ն № 253.

ԲՈՎԱՆԻԴԱՅՈՒԹԻՒՆ

Խորհրդային մասին. — Ներքին ՏԵՍԻՍԹԻԿ.
Մամուլ. Նահանջ տարի. Ներքին լուրեր. —
ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍԻՍԹԻԿ. Պատերազմի շուրջը.
Արտաքին լուրեր. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ. — ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՆԵՐ. — Կանանց
գրականութիւնը.

ԽՈՒՆԵՐԱՅԻ ԴԵՄ

Կովկասում խորհրդային չէ կայ:
Մեր գաւառներում լուրեր են պատում,
որ իբր թէ Բագրատ և Թիֆլիսում տեղի
են ունեցել խորհրդային դեպքեր: Բայց այդ
լուրերը անհիմն են: Մինչև այժմ խորհ-
րային հիւանդութեան դէպք չէ արձա-
նադրվել մեր երկրի ոչ մի տեղում:

Խորհրդային չէ կայ, բայց կարող է լինել:
Անկասկած՝ կարող է լինել, եթէ մենք
ձեռնհաս չենք լինի արգելելու նրա
մուտքը Պարսկաստանից դէպի մեր եր-
կիրը:

«Մշակի» երեկվայ համարում մենք
դետեղեցինք մի յօդուած Պարսկաստանի
խորհրդային մասին: Մեր ընթերցողները
այդ յօդուածից տեղեկացան, որ խորհրդային
նոյն իսկ Պարսկաստանում նոր-նոր է
սկսում տարածվել և եթէ ընդարձակ
կերպով տարածվի, դա տեղի կունենայ
չորհիւ այն աննպատակ պայմանների և
կարգերի, որոնք տիրում են Պարսկաս-
տանում: Այն ուղիները, որոնցով երթե-
կում են մարդիկ այն կէտերը, որոնք նշա-
նակւած են իբրև կարանտինների, այնքան
թույլ հակոդութեան տակ են, որ խորհրդային
առաջխաղացութեան համար նրանք լուրջ
խոչընդոտներ չեն ներկայացնում դոնէ
ներկայումս:

Ռուսաց կառավարութիւնը, ցանկանա-
լով տեղի կատարել հակոդութիւն նշա-
նակել Պարսկաստանից դէպի մեր երկիրը
եկող ճանապարհների վրա, որոշել է սե-
փական բժշկական խմբեր ուղարկել
Պարսկաստան: Կովկասի բժշկական վար-
չութիւնը հրաւիրում է բժիշկներ և
ֆեդերացիներ, ուղարկելու նրանց մի կող-
մից՝ Համադան-Ղազվինեան ճանապարհի
որոշ կէտերը, միւս կողմից՝ Երևանեան
նահանգի այն տեղերը, որոնք Պարսկաս-
տանի հետ սերտ յարաբերութեան մէջ են:

ԲԱՆԱՍԻՆԵՐ ԱՎԱՆ

ԿԱՆԱՆՅ ԳՐԱԿԱՆԱԹԻՒՆԸ

Այս վերնագիրը, որ ես ուղարկեցի
դուում եմ յօդուածիս վրա, թելադրում է ինձ
դեղին, անպաճոյճ կազմով մի գրք, որ տըպ-
ված է Ալեքսանդրօպօլում այս տարի: Նա
բաղկացած է 215 ամսագրական երեսներից:
Ժողովածու է, հաւաքական ոյժերով կազմված:
Անունն է «Ոստիկ»:

Հայ կանանց աշխատութեան արդիւնքն է
«Ոստիկը»: Վերջապէս կարելի է ասել, թէ
հայ կանայք էլ ունեն իրանց գրականութիւ-
նը մայրենի լեզուով: Գիտէ՞ք, որ բախտը մեզ
այսպիսի երկրորդնով շատ չէ երես տուել:

Եւ նախ քան այդ երկրորդի մասին խօսելը
ես չեմ կարող դժգոհութիւն չալայտել ժո-
ղովածուի հրատարակչները պ. պ. Ն. Սաթու-
նեանին և Գ. Զանուսեանին: Նրանք անպայ-
ման գեղեցիկ միտք են յղացել, գեղեցիկ գործ
են կատարել իրանց հրատարակչութեամբ: Բայց
պէտք էր հայ կանանց այս անդամների գրականու-
թիւնը փոքր ինչ վայելուչ արտաբերով անէին:
Գաւառական մի դժգոհ, անձաշակ տղազրու-
թիւն՝ բարակ թղթի վրա, բազմաթիւ տպա-
գրական սխալներով—ահա ինչ է մեզ տուած:
Պղծակ արտաբեր: Բայց «Ոստիկը» արժանի
էր աւելի մեծ ուղադրութեան:

Պատուով անում եմ, ես սկզբից նախապաշար-

Պօլեռա մեր երկրում չէր կայ և պէտք
է ամեն կերպ աշխատել, որ նա մուտք
չը գործէ մեր երկիրը: Ճանապարհների
վրա հակոդութիւն և ճանապարհորդների
խելացի խնամատարութիւնը կարանտին-
ներում մեծապէս կարող են խանգարել
աղէտի առաջընթացութեանը դէպի մեր
երկիրը: Որքան էլ ծախք պահանջվի կա-
րանտինային հակոդութեան գործի կազ-
մակերպութեան վրա, նա դարձեալ հա-
մեծապաշար շատ է ժամ կը նստէ, քան
այն ծախքերը և դժոգութիւնները, որ
կը տայ մեր երկիրը, եթէ խորհրդային
մուտք գործէ նրա մէջ:

Սակայն այն հանգամանքը, որ խորհրդային
չէր կայ մեր երկրում, չէր պէտք է մեզ
հանգստացնէ այնպէս, որ մենք մոռա-
նանք մեր պարտաւորութիւնները և ա-
մենաեղանդուն կերպով չը պատրաստ-
վենք սարսափելի հիւանդութեան դէմ
մարտելու համար:

Մենք պէտք է ամեն ջանք գործ
դնենք, որ խորհրդային մուտք չը գործէ մեր
երկիրը, իսկ եթէ այդ դժբաղդութիւնը
տեղի ունեցաւ, մենք պէտք է պատրաստ
լինենք նրա ֆիսական ոյժը կոտրելու
և չէզոքացնելու առողջապահական խե-
լացի կազմակերպութեամբ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԻՍԹԻԿ

ՄԱՄՈՒԼ

Մամուլը միշտ առանձին հոճումներով պէտք
է յիշատակէ ամեն մի երկրորդ, որ տեղի է
ունենում կեանքի մէջ և ապացուցանում է իր
բարոյաբան լուսագոյն մտքերի, իդէաների, ձգ-
տումների յաղթանակը: Այդպիսի մի երկրորդ
տեղի ունեցաւ Ֆրանսիայում յուլիսի 1-ին.
պէտք է երկիրը մեծ ոգևորութեամբ տօնեց
հոգեկաւոր կրն գրող Ժորժ Զանդի ծննդեան
հարիւրամեակը: Բայց այդ տօնը միայն Ֆրան-
սիայի համար տօն չը պէտք է համարել, այլ
և բոլոր այն ազգերի համար, որոնց մէջ ար-
ծարձված, յարուցված է կանանց փանսիպա-
ցիայի հարցը, մի հարց, որ դեռ չէ գտել
վերջնականապէս իր լուծումը:

Բայց ինչ է արել Ժորժ Զանդը. ինչ մտքեր,
գաղափարներ է բարոյել, ինչ հարցեր է յա-
րուցել, ինչ է արել կանանց հարցի համար:

ված էր այս ձեռնարկութեան վերաբերու-
թեամբ: Նախապաշարված էր դեռ այն ժա-
մանակ, երբ լրագրողները լուր էր տպվում,
թէ պատրաստվում է այսպիսի մի հրատարա-
կութիւն: Իսկ երբ առաջին անգամ ձեռք էր
առնում Ալեքսանդրօպօլի այս անձաշակ գեղին
հատորը, առաջին հարցը այն էր, թէ հայ
կիրն կարողացած կը լինի պատուով դուրս
գալ գրական հրապարակ: Եւ ինչ թագցնեմ
մեղքս, շատ սկիզբիցի տրամադրութեան մէջ
էի այս հարցի դիմաց:

Արդեօք պէտք էր բացատրելու այս նա-
խապաշարմունքի, այս սկիզբիցի տրամադրու-
թեան պատճառները: Ամենքս գիտենք, որ
հայ կիրն վարդապետ է, ինչ փոխել է իր պատ-
մական աշագիւն դերը: Երկար դարերի ընթաց-
քում նա հայ ընտանիքի պահպանութեան զը-
խաւոր խաբիւսն էր, բայց այժմ նա դարձել
է բոլորովին հակառակ մի երկրորդ—օտարաց-
ման գործոն: Երբեք միայն, աստղների նման,
մեր մութ հօրիզոնի վրա փայլում էին բացա-
ռութիւններ: Բայց այժմ, այս դեղին հատո-
րից յետոյ, կարելի է ասել, թէ դեռ կայ հայ
կիրն, դեռ կայ ապագայ ունենալու յոյս:

«Կարգացի» «Ոստիկը» և այժմ ուղարկու-
թեամբ պիտի յայտարարեմ, որ հայ կիրն
պատուով է կատարել այս առաջին փորձը:
Ժողովածուն մի վերին աստիճանի միջին-
բական տպագրութիւն է թողնում: Այդտեղ
դուք գտնում էք և՛ վէպ, և՛ բանաստեղծու-
թիւն, և՛ ճանապարհորդական տպագրութիւն-
ներ, և՛ հրապարակախօսութիւն. կայ նոյն իսկ

Այդ հարցին թող պատասխան լինի այն նկա-
րագիրը, որ ուսաց «Рус. Вѣд.» լրագիրը
տալիս է հոգեկաւոր կրն-գրողի մասին, այդ
տօնախմբութեան առիթով:

«Ժ. Զանդը ահագին ազդեցութիւն ունեցաւ,
իրեն որով առաջաւոր իդէաների ներկայա-
ցուցիչ, և ունեցաւ ոչ միայն իր երկրում, այլ
բոլոր այն երկրներում, ուր կարգացում են
նրա բռնանքները: Եւ նոյն իսկ այժմ չը կայ,
դուցէ, ոչ մի կրն-գրող, որը ուղղակի կամ
անուղղակի չը կրէ իր վրա Ժ. Զանդի ազ-
դեցութեան հետքերը, չը լինի համակված այս
կամ այն չափով այն բանով, որ հեռաւոր
ժամանակներում կրում էր Ժորժ Զանդի մի ա-
նունը: Նրա իդէաները շատ էլ օրիգինալ չէին.
բայց նա կարողանում էր վառել այդ իդէաները
իր գրացուցիչները: Մէջը—ասում են բո-
լոր ընդհանրաները—նրա գրական գործու-
նեցութեան հիմնական ֆօնն էր: «Սիրելի, նշա-
նակում է դարգարել», ասում էր Անա-
տոյ Ֆրանսը: Եւ Ժորժ Զանդը—սիրող
պաշտպանը, բարոյաբան և բանաստեղծուհի
գարդարում էր ամեն բան, որին դիպչում էր.
գարգարում էր սէրը, դաշտերի կեանքը, բա-
ղաբական և սոցիալական իդէաները:

Ժորժ Զանդին եւ պարտական կանայք, ու-
րեմն և հայ կանայք նրանով, որ նա առաջինը
բարոյեց գրացուցիչների ազատութիւնը, անկա-
խութիւնը: Ֆրանսիայի չը մոռացաւ, թէ ինչ է
արել նա կանանց դատի համար և նրա ծնն-
դեան հարիւրամեակի օրը մեծ շքով տօնեց
սիրոյ, գրացուցիչների բանաստեղծուհու յիշա-
տակը:

Զեխօվի մահը, որի մասին մի քանի խօսք
յիշատակեցինք մի քանի օր առաջ, անկեղծ,
խոր ցաւակցութիւն է առաջ բերել ուսուց
ամբողջ խոսակցութեան և մամուլի մէջ: Եւ
ճշմարիտ, իր տաղանդի ամենաճակատելի
պէտք մեծաւ մի գեղարուեստագէտ—գրող,
մի գեղեցիկ, ստեղծագործ, կուլտուրական
ոյժ: Նա խորին հոգեբանական, փիլիսոփայա-
կան հարցեր չէր շօշափում, խորին հոգեբա-
նական տիպեր չէր ստեղծում, նա նկարա-
գրում էր առօրեայ կեանքը, մանր, գծուծ
կեանքը, բայց նկարագրում էր այնպիսի մեծ
հմուտութեամբ, ճշմարտութեամբ, անկեղծու-
թեամբ, այնպիսի գեղարուեստականութեամբ,
որ նրա մանր պատմութեանը, գրոյցները
կարգացող խորին համակրութիւն էր գգում:

հասարակական գիտութեան նուիրված մի յօ-
դուած («Ամսօրեայ լրագրում» ընկան և հասա-
րակական գիտութիւնների մէջ) տիկ. Եփ.
Պալեանի): Եւ այս բոլորը—հայ կիրն ինքնու-
րոյն աշխատութեան պատու: Հաճե՛ք և ողջու-
նելի մի իրողութիւնն էլ այն է, որ ուսուցիչ
կիրն հետ ձեռք ձեռքի տուած՝ հանդէս է եկել
և թիւրքահայ կիրն: Ժողովածուին նիւթեր են
ուղարկել «Արտեմիսի» խմբագիր տ. Մառի
Պէլլէրեան Եփրատից, գրական անուն հա-
նած Միսկիլ է. Պօլիք, Զ. Նիւսեանը: Աշխա-
րագրական սահմանագծեր չը կան գաղափա-
րական գրականութեան համար: Հաւաքական
գործակցութիւնը ոյժ է: Եւ այդ ոյժը բաւա-
կան պատկանելի դէմք ունի «Ոստիկի» մէջ:

Պատկանելի է, այն, այդ ոյժը մանաւանդ
այն պատճառով, որ հայ կիրն գրականութե-
անը առողջ, կենսունակ է, թայմ տպագրու-
թիւնն է թողնում: Հայ կիրն անարիւն եր-
գիչ չէ, գեղեցիկութիւն, պիւրանք, սանտիմեն-
տալ զգացմունք չէ նկարագրում: Ո՛չ, նա
դարի զաւակ է, դուրս է եկել որոշ հասարա-
կական գաղափարներով, նա խիղիւս է, պա-
հանջկոտ է, մերկացող է:

Եւ հասկանալի է, թէ ինչ շեշտ պիտի հնչէ
այդպիսի մի գրականութեան մէջ: Կանանց
հարցը, կնոջ բախտաւոր լինելու, համահաւա-
սար լինելու մեծ, բայց բռնաբարված իրա-
ւունքը: Համարեա բոլոր վրայական գրուածը-
նները այդ հասունացած, հրապարակում գրված,
քաջաբար պաշտպանվող հարցն են շօշափում:
Մառի Պէլլէրեանի «Կիրն» և հանրային կար-

դէպի այդ գրողը, որ գիտէր անհուն կարեկ-
ցութեան շեշտ զգացումներով շրջապատել
խորշերի, անկիւնների, ներքնատների և մութ,
խոնավ տնակների կեանքը: Նրա պարզ, ան-
պաճոյճ խօսքերը հնչում են և ուժեղ, և ար-
դար, և լի են բանաստեղծութեամբ: Գուցէ,
Գօգօլից յետոյ չը կայ ուսուց գրականու-
թեան մէջ այնպիսի մի գրող, որ նրա նման
տաղանդով նկարագրէր ժամանակակից հասա-
րակութեան անբարոյականութիւնը, գծու-
ծութիւնը:

Զեխօվի մահվան առիթով ուսաց մամուլը
երևան է հանել մի իրողութիւն, որ շատերին
անձանթ էր մինչև այժմ: Առհասարակ ամենքը
այն կարծիքի էին, թէ Զեխօվը բոլորովին ա-
պահով մարդ է նիւթականի կողմից, որովհետեւ
յայտնի է, որ նա ստացել է իր գրուածների
համար հրատարակիչ Մարկից 75,000 ռուբ-
լի: Այժմ Գօգօլիցը մերկացրել է, որ այդ
«հակայական» համարվող թուանշանը դարձել
էր Զեխօվին ոտքով ձեռքով ստորակ Մարկին:

Այն ժամանակ, երբ Զեխօվը դեռ շատ էլ
յայտնի չէր, Մարկը առաջարկում է նրան
ծախել իր բոլոր, թէ արդէն գրված, թէ նոր
գրելիք գործերը 75,000 ռուբլիով: Եւ ամբողջ
ժամանակ այնուհետև ինչ որ գրում էր,
Մարկը սեփականութիւն էր, որովհետեւ ի-
րաւունք չուէր իր գրածները ուրիշ մէկին
տալ: Մարկիցով այդ 75,000 ռուբլին տարի-
ներ ընթացքում, նա այլ ևս ոչինչ չէր աշ-
խատում, որովհետեւ իր գրածները համար ո-
չինչ չէր ստանում:

Այդպիսի մի դէպք պատահել էր և Զօլայի
հետ: Երբ Զօլան դեռ մի անյայտ գրող էր, մի
հրատարակիչ գնում է նրանից իբրև իրան
սեփականութիւն այն բոլորը, ինչ որ նա ա-
պագայում պէտք է գրէ և այդ բոլորի համար
վճարում է 10,000 ֆրանկ: Բայց երբ Զօլան
դարձաւ հոգեկաւոր Զօլա, հրատարակիչը ե-
կաւ և պայմարագիրը պատուեց ու աղաւթեց
գրողին իր տուած անգոյշ պարտաւորութիւ-
նից:

Եւ խեղճ Զեխօվը ամբողջ ժամանակ տանջ-
վում էր այն մտքով, որ իր բոլոր գրուածնե-
րը պատկանում են Մարկին:

ՆԱԶԱՆՉ ՏԱՐԱՎԱՅ ԱՌԻԹՈՎ (Նամակ Նոյ-Բայազետից)

Հայ ժողովրդի համոզմունքով նահանջ տա-
րին մի չարագուշակ տարի է, որը լի է դժ-

ծիքը» յօդուածը, որ միակն է ժողովածուի
մէջ հրապարակախօսութեան ճիւղից, գրված է
իբրև առաջնորդող, իբրև ժողովածուի ծրա-
գիրն ու նպատակը պարզող: Բայց «Արտեմի-
սի» խմբագիրը այդ նիւթի վրա առաջին ան-
գամ չէ գրում: Աւելի հեռաբերական են
վրայական և բանաստեղծական գրուածքները:

«Ճանշվածի բողոքը», որ գրել է տ. Զանա-
գան Մեհրաբեանց, թէ նիւթի կարևորութեան
և թէ լաւ մշակման կողմից աչքի է ընկնում
ժողովածուի մէջ: Նկարագրելով մի տղա-
մարդի հիւանդութիւնն ու մահը, մի տղա-
մարդը «Թոյնով լիքը պարկ» է. այսինքն անց
է կացրել մի փուչ, անբարոյական երիտա-
սարդութիւն, ստացել է անբուժելի հիւան-
դութիւն, ապա ամուսնացել է մի անմեղ, կոյս
աղջկայ հետ: Թոյնի պարկը, ի հարկէ, թու-
նաւորում է իր ամուսնուն: Եւ անա մեռնելով,
նա թողնում է այս աշխարհում մի դժբաղ-
դացած արարած, որ իր ստացած թոյնից
մահանում է մի հիւանդանոցի անկիւնում:
Պատկերը գրված է պարզ ու անպաճոյճ ոճով.
հեղինակը գոյնիւրով, նկարագրութիւններով
ցնցելու, տանջելու կարողութիւն չէ ցոյց տա-
լիս, նա միայն պատմում է դէպքը: Բայց այդ
պատմութիւնը այնքան պերճաբոս է:

Կանանց շարժման այն գուռ հոսանքը, որ օր
օրի վրա լայնանում ու մեծանում է, սկսել է
հաշիւ ու համար պահանջել տղամարդկու-
նի քանի դոհեր է տարել և ամեն օր տանում
է տղամարդի այն ազատութիւնը, որ անբա-
րոյական, փչացած կեանքի մէջ է արտայայտ-

որ լայն չափերով։—Մոտոլինեան լեռնանց-
քով յուլիսի 4-ին սպանվածների թիւը այն-
քան մեծ է, որ դիակները դեռ չեն կարողա-
ւել հողին յանձնել։ Ներկայումսն բանակն այ-
նքա՛ն է դիակները։—«Դէլի Մայլը» հաղորդու-
թյուն յուլիսի 8-ից, որ հախընթաց օրը Օկուբ-
անալը նորից սկսեց առաջխաղացութիւնը և
բաւեց 2 հիսնիւրդ։ Ուռա զօրքերը, անհրա-
նանկութեամբ, յետ նահանջիցն՝ բլրի վրա
բլված երկու թնդանօթներ զպաշտպանու-
թեան տակ։ Օկուբի առաջխաղացութիւնը նո-
րից կանգ առաւ անձրիի պատճառով, որը
հասցին 30 ժամակ հնձնեցող անձրևով և

